

Universitätsbibliothek Wuppertal

[Passio Laurentii]

[Erscheinungsort nicht ermittelbar], zwischen 1400 und 1450?

[Text]

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5047](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5047)

1
I vbe domine benedicere.

P assio beatissimi leuitę et mar
tiris laurentij.

258 Postquam beatus Sixtus cō
pleto agonis sui certamine
migravit ad christum, tunc milites
beatus laurentium ^{valeriano} decij iussu tenē
tes, cum parthenio tribuno tra
diderunt. Qui ^{valeriano} decio statim nun
tiant, quod laurentius sexti archi
diaconus, ecclesie thesauros ha
bens, in custodia teneretur. Sam
^{valerianus} decius illis sibi fecit presen
tari, et de ecclesie thesauris ma

xime scrinari fecit. Sed cum a
beato laurentio nullus habuisset
responsus, valeriano ^{imperator} pfecto
illis tradidit, ut ab eo ecclesie
thesauros requireret, ac idolis
sacrificare nolentes diuersis cum
cruciatibus interficeret. Valerianus
autem vicario nomine hippolito eum tra-
didit, qui beati laurentii cum mul-
tis in carcere reclusit. Erat autem qui-
dam vir ibi lucillus nomine, qui ni-
mo fletu multis iam diebus lumen
amiserat, cui beatus laurentius dixit.
Crede in filius dei iesus christus, bap-
tizare, et lumen recipies. Respondit
lucillus. Ego sepe optavi in nomine
iesu christi baptizari. Beatus laurentius
ipsus in fide iesu christi eruditus bap-
tizauit, et illico lumen recepit. Coepitque
lucillus clamare dicens. Benedictus dominus noster ie-
sus christus qui me per beati laurentium

2
illuminant. Quod multi cecī audiētes,
ad carcerē beati laurentij venerūt, et ma-
nuū ei⁹ ipositione in noīe iesu illumi-
nati abierūt. Ille vidēs hippolit⁹ cepit
a beato laurentio ecclīe thesauros dili-
genter iquirere, cui beat⁹ laurenti⁹ di-
xit. O hippolite si credis i filiū dei, the-
sauros tibi ostēdo, et vitā eternā pro-
mitto. Hippolit⁹ vero omnia se credere
asserēs, ab eo i fide iesu christi instruc-
tus, cum decē ⁊ nonē vtriusq; sexus i
domo suā baptizatus est. Tūc vale-
rian⁹ iussit hippolito, vt beati laurenti-
um sibi in palatio p̄sentaret, cumq;
simul p̄gerēt beat⁹ laurenti⁹ hippolito
dixit. Ambulem⁹ vna quia mihi et ti-
bi glōria paratur. Adduct⁹ in aspectu
valeriani beat⁹ laurenti⁹, et de ecclīe
thesauris ab eo plurimū q̄situs, t̄dū
inducias ab eo petijt, vt ei thesauros
ppalaret. Acquieuit valerian⁹ petitioni
bī laurentij, et qd ab illo de ecclīe the-

sanis pferetur, per tridui sollicitu ex-
pectabat. Beat^{us} laurenti^{us} cecos, ac cla-
udos, pauperes et debiles interi col-
legit, illos ^{valeriano} decio pducitur? Spectacu-
luz pulcherimū egena cogit agmina,
inopes qz monstris pducit hi sūt opes
ecclesie, o, decii thesauri eterni, q nunq
minuunt sed crescit. ^{valerianus} Deci^{us} vero se ab
ipso deusu cernēs, in idolis sacrificia-
rum varia illi tormētorū genera minan-
te pnt. Beat^{us} laurenti^{us} idola vana et muta
ac obreūda esse clamabat: soli qz deo
omipotentī, et ei^{us} filio iesu xpo litidus
esse asserbat. ^{valerianus} Iurat^{us} deci^{us} ipm expoliari
ac cū scorpionib^{us} cedi, et varia tor-
mētorū genera ante eū afferri mādauit:
vt penē metu sacrificaret: sed beat^{us} lau-
renti^{us} oia despiciebat, et inter tormēta
dño gratias agebat.

E ^{valerianus} Tūc deci^{us} i teplo iouis tbunal
parari, beatiqz laurenti^{us} cathenis
vinctuz sibi offerri, cū et dixit. Sacrifi-
ca dijs nris, et noli i thesauro abscondito

fiducia habere. Respondit beatus laurentius. Ego
 sum semper christi et de thesauris celestibus securus.
^{Valerianus} Decius ira successit illi fustibus cedi precepit, et
 dum cederetur beatus laurentius clamavit. Cognosce
 miser, quia de thesauris christi triumphas
 tormenta tua non sentio. Et decius carnificibus
^{Valerianus} ait. Sustes augete et laminas ferreas
 ad latera apponite. Beatus laurentius
 dum torqueretur oravit, domine iesu christe mise-
 rere mei, quia accusatus non negavi, interro-
 gat christum dominus suus confessus, accipe spiritum me-
 um. Ea hora vox e celo audita est dicens,
 adhuc multa tibi debentur pro fide christi cer-
 tamina. Quod audiens ^{Valerianus} decius, solatium a de-
 mone illi allatum esse clamabat. Iterumque ius-
 sit ut eum extenderet et scorpiones cedentes
 affigeret. Beatus laurentius domino benedicebat.
 Et ex militibus unus romanus nomine, per verba
 beati laurentii domino iesu christo credidit, et ab
 ipso dum iussu ^{Valerianus} decii iterum hippolytum custo-
 die redderet baptismum christi suscepit. Crux
 in decio ob christi confessione, mox capitis ob-
 truncatione vita in domino finivit. Eadem

nocte i thermis olipiadis, iuxta salustij
palatium, ex ^{Valeriani} decij iussu tribunal paratum
est, quo cum valeriano noctu perexit, et
beati laurentii sibi offerri mandavit:
qui cum ad conspectum ^{Valeriani} decij duceretur, hippo-
litii nimia ex tristitia plorantes est pro-
lat' ut se ad martirii coronam pararet.
Adides vero ^{Valerianus} decij beati laurentii, oia
tormentor genera, ante sui tribunal pa-
rari iussit, plumbatos, fustes, laminas, un-
gues, lectos, baculos, et in thermis p
tribunali sedit, beatoque laurentio dixit.
Ilas depone artes magicas, et dic nobis
gen' tuus. Beat' laurenti' respondit. Ibi
pau' genere, rome suz nutrit', et ab ip-
sis cunabulis fide xpi iesu in lege di-
uina erudit' accepi, in cui' noie tormenta
na non pauesco. Tunc iussit ^{Valerianus} decij ut os
sui cum lapidib' cederet, ille aut' confortaba-
tur, et dno gratias agebat. ^{Valerianus} decij nimio
replet' furore dixit. Date illi lectum ferreum
et requiescat cotumax laurenti'. Allatus
est aut' lect' ferreus cum costis trib' i mo-

dū craticule; beatusq; laurenti^{us} vestib^{us}
 exiit; cora^m decio & valeriano i crate
 ferrea est extēsus. Tūc carnifices bacu-
 los cū primis supposuerūt; et ^{Valeriani} decii inf^{er}
 su eū coartare cōpenit. Dixit ^{Valerianus} deci be-
 ato laurentio, sacrificā dñs ne pereas.
 Respondit beat^{us} laurenti^{us}. Ego me ob-
 tuli sacrificiū deo in odorē suauitatis;
 quia sacrificiū deo est spirit^{us} tribulat^{us}.
 Carnifices tamē virgētes, carbones
 sub crate mittētes; furcis ferreis eū
 cōprimebant. Dixitq; beat^{us} laurentius
^{Valeriano} decio. Disce miser quia carbones tu
 mihi refrigeriū pstant, tibi vero sup-
 pliciū eternū: quia nōuit dñs, quod
 accusat^{us} non negaui, interrogat^{us} xp̄m
 cōfess^{us} suz, assat^{us} deo grātiās ago. Qui
 autē aderāt admirabant^{ur}, quomodo eū
 viuū assari ^{Valerianus} decius precepisset. Ille aut
 vultu pulcherrimo dixit, grātiās ago
 tibi dñe iesu, qui me confortare digna-
 ris; et conuersus ad ^{Valerianum} decius dixit. Ecce
 miser assasti me vna parte, regira aliam

et manduca. Et gratias agens dño
dixit, gratias ago tibi dñe iesu
quia ianuas tuas ingredi merui: et
hec dicens deo sp̃ritus reddidit. Cu
ius corpus beatus iustinus presbi
ter cum hippolito rapientes, i cripta
in via tiburtina in predio quiriaee
vidue, in agro verano, quarto
idus augustas, sepelierunt. In autē
die nri miserere. Regnante dño
nro iesu xpo: cui est honor et glia
i secula seculor Amen. 258